

דף סג.

עין משפט ד.

יו"ד סימן כז סעיף א

- א. חתך אבר מהבהמה לאחר שנשחטה כראוי בעודה מפרכסת אסור ^מ לאכול ממנו עד שתמות הבהמה ^נ.

עין משפט כ.

יו"ד סימן קמז סעיף א

עין לעיל דף ס: עין משפט א

דף סג:

עין משפט ג.

יו"ד סימן קמז סעיף ג

- ג. אסור לגרום לעכו"ם שידור או ישבע בשם אלילים ^ס. ועיין באו"ח סי' קנ"ו בסופו.

או"ח סימן קנו סעיף א

- א. אחרי זמן לימודו ילך לעסקיו להביא פרנסתו ^ע אך לא יעשה

^מ. מברייתא בחולין דף ל"ג. דכתיב "אל תוכלו על הדם" ודרשו חז"ל שאסור לאכול מבהמה קודם שתצא נפשה. ש"ך ס"ק א'. ולרמב"ם אין לוקין עליו משום שזה לאו שבכללות, ולרש"י ס"ל דהאיסור רק מדרבנן. כף החיים אות א'.

^נ. אפי' מה שחתך ממנה קודם שמתה. ט"ז ס"ק א' מהטור, ואפי' לכתחילה מותר לחתוך על דעת לאכלו אחר שתמות הבהמה. כף החיים אות ב'. ובעודה מפרכסת אסור להאכיל ממנה אפי' לגוי ויש חולקין. כף החיים אות ד'.

^ס. מברייתא בסנהדרין ס"ג וכאבוה דשמואל.

^ע. ממשנה ב' פ' ב' דאבות כל תורה שאין עמה מלאכה וכו'.

והוא כשאדם הולך בדרך ונותנים לו שלום אם המקום נקי יענה שלום ואם לאו יענה ברכה וטובה, כה"ח אות ג' מברכי יוסף.

- מלאכתו עיקר אלא טפל ועראי ותורתו קבע^פ, ואז זה וזה מתקיים בידו.
 א. ב. ישא ויתן באמונה^צ ויזהר מלהזכיר שם שמים לבטלה שכל מקום שהזכרת שם השם מצויה לבטלה מיתה מצויה^ק.
 ויזהר מלהשבע אפי' על אמת^ר, שאלף עיירות היו לינאי המלך וכולם נחרבו בשביל שהיו נשבעים שבועות ואף שהיו מקיימים אותם.
 א. ג. יזהר מלהשתתף עם הכותים^ש שמא יתחייב לו שבועה בשם ע"ז^ת ועובר משום "לא ישמע על פיך".

הגה: ויש מקילין בעשיית שותפות עם הכותים בזה"ז משום שאין הם נשבעים בע"ז, ואף שמזכירים ע"ז כוונתם לעושה שמים וארץ, ולא מצינו בזה שיש משום לפני עיור לא תתן מכשול שהרי אינם מוזהרים על השיתוף.

הגה: ולשאת ולתת עמהם בלי שותפות מותר אך לא ביום חגיהם.

פ. ברכות ל"ה ע"ב. ואותם שאינם צריכים למלאכה חייבין לקיים מצות והגית בו יומם ולילה.

ו. ות"ח שמקבלים פרס צריכים ליזהר הרבה שלא יוליכו שום זמן לאיבוד אלא הכל בד"ת בין ביום בין בלילה, כה"ח אות ז'.

צ. עיין במ"א ס"ק ב' כמה אזהרות, ובכה"ח אות י"ד.

ק. גם אמרו חז"ל שעניות מצויה.

ר. יזהר שלא יושיט ידו לזקנו וישבע ואפי' לקיים המצוה, כה"ח י"ז.

והיינו אם אפשר להנצל משבועה ע"י פיוס לא ישבע אבל אם אין לו מפלט מן הדין מותר להשבע אם יש צורך בדבר וכמ"ש בחו"מ סי' פ"ז.

ש. וכן יזהר שלא להשתתף עם רשע ולא עם אדם שמזלו רע, אלא יבחר איש שברי מזלו ויהיה איש טוב אשר בתורת ה' חפצו וכל אשר יעשה יצליח, כה"ח אות י"ט.

ת. ואין הישמעאלים בכלל, שאין נשבעים אלא בשם ה', שם אות כ'.

ושמא יתחייב לו שבועה היינו העכו"ם לישראל וישביענו הישראל לגוי בשם אלהיו.

גם בישראל עם חבירו אם יודע שהאמת אתו ורוצה חבירו לישבע לשקר, לא ישביענו, וכל המחמיר בד"ת יזכה לאורה וברכה.

עין משפט ד.ה.

יו"ד סימן קמז סעיף ד

ה. ד. מותר להזכיר שם אלילים הכתובים בתורה א כמו בעל צפון.

עין משפט ז.

יו"ד סימן קמז סעיף ה

ה. ה. מותר להתלוץ באלילים ב.

א. אפי' הכתובה בתרגום, מברכי יוסף.

ב. מימרא דרב נחמן שם.